

LEKMAN i KYRKAN

3
2012

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

**Ansvarig utgivare
Anders Nordberg**

Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com

Redaktör

Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Redaktionskommitté

Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebäcksvägen 3
263 62 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

Berndt Petersson
Ryds väg 354 C
584 39 Linköping
013-17 08 88
berndtp.mitskonsult@comhem.se

När det gäller medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

Medlemsreg och prenumeration
Allan Forsberg
Kimrökgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@globalnet.net

LH Tryck, Box 224
523 25 Ulricehamn

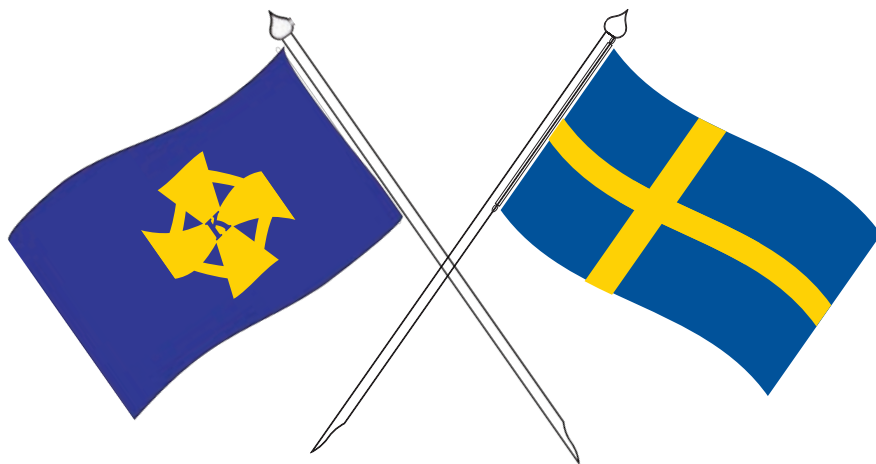
Hemsidan

www.lekmanikyrkan.se

UPPHOVSRÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" eller på hemsidan www.lekmanikyrkan.se är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse. Redaktionen

22 OKTOBER - 2012**SVENSKA KYRKANS
LEKMANNAFÖRBUNDS FLAGGDAG**

DEN 22 OKTOBER ÄR SVENSKA KYRKANS
LEKMANNAFÖRBUNDS OFFICIELLA FLAGGDAG.

PASSA PÅ ATT FIRA DAGEN GENOM ATT HISSA
VÅRT FÖRBUNDS FLAGGA

DEN NYA FÖRBUNDSFLAGGAN FINNS ATT KÖPA I
FÖRBUNDSBUTIKEN OCH KOSTAR 995.-

Omslagsbild: Rättviksspelmän Monica Sommarström,
Lars Pettersson och Hans Ehrling.

Foto Benny Olsson, Borås

skall det bli några stjärnor i kronan jag får
 när jag avlagt min jordiska skrud
 skall jag möta med fröjd
 på den himmelska höjd,
 några själar jag vunnit för Gud

Min dröm är sann, det vet jag

Jag har fått min kristna uppfostran inom Metodistkyrkan. Min pappa var metodistpastor och än idag upplever jag att det inte finns någon som i mitt tycke har fått gåvan att predika som pappa. Hans predikningar var inte inriktade på brott och straff, på dom och mörker, nej de

förmedlade en ljus och inbjudande beskrivning av livet i Guds närhet. Pappas predikningar var så fängslande och så inspirerande, för såväl vuxna som barn, att åhörarna under samma predikan kunde höra en knappål falla.

Under gudstjänsterna inbjöds man alltid fram till altaret för att under förbön lämna sig åt Gud. Inför hela världen tog man ett avgörande steg, ett beslut att lämna sitt gamla liv och följa Herren Jesus och ingen annan. Hur blev det då med helgelsen, med att efterlikna Kristus. Jaa! Visst vet jag hur jag bör vara, tänka och tycka. Visst vill jag, när jag en gång står inför min Herres ansikte, kunna säga att jag gav mitt liv helhjärtat åt Honom. Är det så jag lever? Dessvärre brister jag varje dag. Jag är inte som jag borde vara. Mina tankar är ibland fulla av aggression och illvilja. Jag t o m morrar över mina medtrafikanter istället för att underlätta.

Aposteln Paulus skriver så sant (Rom 7:19) *"Det goda som jag vill, det gör jag inte men det onda som jag inte vill, det gör jag."* Varför är jag sådan? Paulus fortsätter (7:20-24). *"Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som handlar; utan synden som bor i mig. Jag har alltså upptäckt att eftersom det onda finns hos mig så är lagen något gott för mig som vill göra det goda. I mitt inre bejakar jag ju Guds lag, men jag ser en annan lag i mina lemmar; den ligger i strid med lagen i mitt förnuft (den som vill göra gott) och gör mig till fånge hos syndens lag i mina lemmar. Vem ska befria mig från denna dödens kropp?"*

Jag är inte ensam i och med mina brister. Frågan gäller oss alla. Svaret är inte att jag vinner evigt liv med goda gärningar.

Vad är då svaret, vad är det som gäller? Vad säger Gud om en plats för mig i Hans himmel?

"Om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då blir du frälst. För genom hjärtats tro blir man rättfärdig, och genom munnens beaktelse blir man frälst."

Oförglömliga, välsignade stunder i livet där man känner sig oförtjänt belönad. Här med ett av barnbarnen Rebecca på hennes 7-årsdag. Temat för året var turkos och vi åt traditionsenligt en "finmiddag" på ett av stans bättre hotell. Som synes höll vi konsert på torget efteråt.

Skriften säger ju: "Ingen som tror på honom skall komma på skam. Det är ingen åtskillnad mellan jude och grek; alla har ju en och samma Herre, och han har rikedomar att ge åt alla som åkallar honom. För var och en som åkallar Herrens namn, han skall bli frälst." (Romarbrevet 10:9-13)

Jesus ber oss bara att ta emot trons gåva och om att bekänna Hans namn (åkalla honom). Han leder oss rätt. Han säger vidare:

"Jag är den gode Herden. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; så skall jag ge er ro för era själar. Tro på Gud, tro också på mig. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Jag är vägen och sanningen och livet. Den som tror på mig, han skall aldrig hungra eller törsta. För så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall förgås, utan ha evigt liv. Jag ger mitt liv för fåren, och fåren följer mig. Följer ni mig, så skall jag göra er till människofiskare. Ingen som kommer till mig skall kastas ut, och ingen som tror på mig skall komma på skam."

Som mycket ung flicka hemma i Timrå skulle jag för första gången ta mig ner i en lång brant slalombacke. Nedifrån såg backen ganska enkel ut men väl däruppe insåg jag svårigheten. Jag stod stilla och försökte så småningom att ge mig iväg med så liten fart som möjligt.

Jag vet nu att på det sättet lär man sig aldrig att åka utför. Slalombacken är som livet. Det är inget att vara rädd för. Man måste ge sig hän och med liv och lust vara med både i med- och motgång. I slalombacken måste man ha styrfart och javisst, ibland faller man. ibland slår man sig och ibland går det riktigt illa. Sådant är livet. Jag tror att Gud vill att vi ska ha styrfart och jag är förvissad om att Han leder oss rätt. Ibland lyssnar jag inte eller jag kanske tror mig veta bättre och så går det illa ibland. Men även då vet jag att jag får komma till Honom och han vänder det onda till något gott.

Räddningen ligger inte i egna meriter. Kommer jag hem till himlen så är det enbart genom Guds nåd. Inte har jag förtjänat det. **Det goda jag har gjort lägger inget till** och i allt jag har brustit vet jag att jag har fått förlåtelse.

*"Det var av nåde, av bare nåde
det förtjänade icke jeg,
det var av nåde, av bare nåde
av bare nåde frälste Jesus mej."*

Det finns en norsk sång som mina föräldrar brukade sjunga när jag var barn. Den heter "Hvis det er dröm..." och skrevs en gång av zigenarmissionären Gipsy Smith.

*Om det är en dröm, så låt mig drömma
ett jag dock vet, min synd den förvann
Se, det är dag, se solljuset strömmar
Ja, låt mig drömma, min dröm är sann*

Tack Gud att jag får tillhöra Dig!

Britt-Louise Madsen
Förbundsredaktör

Gud hör bön - det vet Tage Johansson

Tage Johansson på sin 90-årsuppvaktning i sin församlingskär med förbundsordförande Anders Nordberg

En av vår Svenska kyrkas och vårt lekmanförbunds verkliga trotjänare, Tage Johansson i Värnamo, Växjö stift, har fyllt 90 år vilket är värt att uppmärksamma. Tage tillhör dem som i sanning symboliserar lekmanarörelsens idé med starkt engagemang och stort ansvarstagande för vår kyrka, inriktat på kristen gemenskap och på uppgiften att fördjupa kunskapen om kristen tro och om vår kyrkas liv.

Uppvaktad med blommor och diplom

Tage understryker och upprepar: "Gud hör bön! Sök och du ska finna, bed och du ska få. Du är omsluten av Guds oändliga kärlek!"

När några av oss besöker Tage på hans 90-årsdag den 12 maj får vi reda på att Tage föddes i den först uppförda underofficersvillan utanför regementet I 11 i Växjö. Tages pappa Axel var stamansälld sergeant. Pappa Axel och mamma Sally var födda i Agnaryd i Mistelås. Efter det att Axel på grund av sin tjänstgöring blev försenad 15-20 minuter att närvara vid Tages dop den 6 juni i Växjö domkyrka, kom dopet faktiskt att äga rum exakt samma klockslag kl. 16:38 som klockslaget för Tages födsel, kl 16:38 (den 12 maj 1922). Första gången Tages morfar fick se Tage före dopet, sa han. "Den där pojken blir inte gammal." Tage har efter vunnen kunskap om morfaderns uttalande ofta ställt sig frågan: "När blir man gammal?"

Några minnen från barndomen finns naturligtvis, bl.a. minnen av att Tage regelbundet ramlade ut från köksfönstret på nedre botten och ut på marken, ständigt dekorerad med en bula i huvudet och minnen av att Tage och hans bror fick löfte om att gå ut på husets balkong för att se på när militärtrupper från I 11 marscherade förbi, dock med kontralöfte om att inte vinka till pappa Axel.

Vid tre års ålder flyttade Tage och hans familj till Agnaryd i Mistelås där bostadshuset skulle rivas för nybyggnation.

Familjen fick bo i en "smedstuga" 700-800 meter från det tilltänkta nybygget. Stugan var full av stora rättor, så många och stora att Tage och övriga inte fick lov att lägga sig för nattvila. Alla väntade på pappa Axel som hade cyklat upp till nybygget för att hämta en katt. Med ficklampor till hands kunde Tage sedan se att pappa Axel släppte lös katten och vips, så försvann alla rättorna.

Altaret i Maria kyrka i Värnamo

Det var helt fantastiskt att efter en tid få flytta in i nybygget som bl.a. hade el-ljus.

Vid fem år ålder hade Tage ett epileptiskt anfall med hjärtstillestånd som följde Tack vare hjälp med konstgjord andning från Tages pappa som hade sjukvårdsutbildning klarade Tage livhanken.

Tage gick i sexårig folkskola i Mistelås och fick inblick i kristendomskunskap, historia och geografi samt inte minst i att utantill lära sig många psalmverser. Det mest intressanta ämnet var matematik.

Vid 15 års ålder, den 6 och 7 mars 1937, konfirmerades Tage. Konfirmandlärare var Albert Krygner Fagner i Mistelås. Tages pappa Axel kunde på grund av sjukdom inte vara med men han hade tidigare varit i Rydaholm och till konfirmationsgåva köpt ett fickur och en bok. Minnesord från pappa Axel var, "Evtig liv ska han giva åt dem som med uthållighet i att göra det goda söka härlighet och ära och oförgänglighet". (Rom 2:7)

Omkring den 10 mars 1937 togs pappa Axel som TBC-sjuk in för vård på Sävsjö Sanatorium. Tage och hans bror fick besöka Axel en enda gång under sommaren och en gång slutligen den 20 december 1937. Barn och andra utanför den allra närmaste familjekretsen skulle hålla sig undan. Mamma Inga-Britt besökte Axel varje vecka. Pappa Axels sista ord till Tage och hans bror var: "Gud välsigne er pojkar. Tack ska ni ha!" Pojkarna svarade: "Tack snälla pappa!" De ljusa minnena från pappa Axel finns alltid kvar.

Tage träffade sin Inga-Britt 1948 och de förlovade sig 1953. Genom en annons i Smålandsposten fick Tage reda på att det skulle anordnas en "Smålandsdag" på Skansen i Stockholm. Man önskade organisera tre vigslar med tre brudpar, ett från Kalmar, ett från Kronobergs och ett från Jönköpings län. Tage tyckte att detta lät intressant och fyllde i en ansökan om att Inga-Britt och han, önskade ställa upp som brudpar för Kronobergs län. Det var bråttom med besked men Tage tyckte först att han inte kunde skicka in sin ansökan utan att ha talat med Inga-Britt.

Då Inga-Britt för tillfället var bortrest skickade Tage in ansökan och lät det hela eventuellt få bli en överraskning för Inga-Britt. Det blev verkligen en överraskning för redan efter några dagar fick Tage och Inga-Britt en skriftlig förfrågan om de inte kunde ställa upp för Jönköpings län i stället. Så blev det.

Den mest minnesrika dagen i Tages liv blev pingstdagen 1955 då 35 000 besökande i 35 graders värme hade samlats till Smålandsdagen på Skansen i Stockholm. Tage och Inga-Britt jämte två andra brudpar ingick äktenskap denna dag och ett nytt liv började därmed. Inga-Britt och Tage har därefter fått två barn, Ingalill född 1956 och Gunnar, född 1959 samt därtill fem barnbarn. Tage har under större delen av sitt liv och fram till sin pensionering varit affärsman med en butik i centrala Värnamo. Denna butik bär fortfarande Tages namn.

Sedan 1931 har det funnits en lekmannekår, först en kyrkobrodrakår och sedan en församlingskår, i Värnamo. I denna kår verkade bl.a. en annan affärsman under några år, en försäljare av SAAB-bilar, Gottfrid Johansson. När Gottfrid en dag, alldeles i början av år 1974, mötte Tage frågade Gottfrid: "Ska du inte gå med i kyrkobrodrarna?" Jo, svarade Tage, det kanske jag ska göra! Kyrkobrodrakåren i Värnamo hade då 54 medlemmar och med Tages inträde kom kåren att omfatta 55 medlemmar. Tages inträde skedde den 12 februari 1974 och Tage har alltsedan dess varit medlem i lekmannaförbundet. Han har under drygt 25 av dessa 38 år verkat som ordförande i Värnamokåren. Han har härutöver under många år varit vice ordförande.

Tage minns särskilt de programpunkter som under åren sammanfogat medlemmarna i gudstjänstliv, bibelkunskap, äldreomsorg, årliga utflykter och gemenskapskvällar.

Han nämner namn som Tergel, Martinsson och Ekberg vilka gjort starka intryck med sin andliga empati och sina ledaregenskaper. Tage nämner också veckor av inspiration genom lekmanaskolan och gemenskapdagar i Sigtuna samt genom "Smålandsringen", ett sällskap i Småland för dem som deltagit i lekman-nautbildning i Sigtuna.

Tage har också i ett par decennier varit ledamot i stiftskonventsrådet, Växjö stift och därigenom verkat och deltagit i näst intill samtliga stiftskonvent, därtill i nästintill samtliga höstkonvent. Så har Tage verkat som ombud och från och med sitt inträde 1974 deltagit i samtliga rikskonvent med undantag av sommarens rikskonvent 2012 i Rättvik

Tage har sålunda deltagit i Linköping, Lund, Uppsala och Härmösand. Han har deltagit i Ljungby, Karlstad, Falun och Skara samt i Visby, Lund, Skellefteå och Kungsbacka. Han har vidare deltagit i Uppsala, Vadstena, Karlstad, och Eskilstuna och slutligen i rikskonventen i Östersund, Stockholm och Jönköping.

En av alla minnesbilder från Tages närvaro vid rikskonventen är bilden av Tage som troget och disciplinerat med rörliga bilder som resultat med kamera på stativ filmat och därigenom förevisat öppnings- och inledningsceremonier samt huvudanföranden och föredrag under konventen.

Tage upprepar ofta orden "Gud hör bön. Sök och du ska finna, bed och du ska få!" Det hände sig med Tage så att han i augusti 2003 befann sig i den gamla bostaden i Agnaryd. Utanför bostaden hade det under många år funnits ett getingbo i ett körsbärsträd och ibland ett getingbo i ett äppelträd. När Tage skulle gå ut till ladugården för att hämta några verktyg kom han mitt upp i en getingsvärm.

Det kändes som om något, kanske en av dem, fastnade någonstans i vänstra ögat. Tage höll för ögat med sin hand och sprang genast in till badrummet för att titta på ögat i badrumsspeglarna.

När han sträckte på huden över vänstra ögat, ögonlocket, erfor han att något kröp sakta in under huden på vänstra sidan. Han öppnade något på ögonlocket och såg då en geting från vilken han fick ett ordentligt stick. Det var så smärtsamt och Tage tryckte allt vad han kunde med båda händerna för att få ut getingen och eventuell vätska/var. Getingen kom inte ut utan tycktes försvinna längre och längre in, nästan bakom ögat.

Efter återkommande värk gjorde Tage två läkarbesök i november 2003, dels ett besök hos kirurgen, dels ett besök hos ögonmottagningen. Trots att Tage begärde att läkarna skulle titta bakom ögat var det inte någon som gjorde det..

Efter nio månader i augusti 2004 gick Tage till en ögonläkare och redogjorde för händelsen. Ögonläkaren kunde inte se någonting och Tage framhöll bestämt att någon insekt t.ex. geting aldrig hade kommit ut. Svaret blev att Tage hade lite gråstarr i vänster öga och att han kunde få en tid för operation i framtiden då gråstarren inte var mogen för operation nu.

Tid för operation sattes ut till november 2004. Vid flera samtal med sjukvården, sköterskor och läkare fick Tage svaret att ”det är bara torra ögon”. Intet upptäcktes eller befanns vara felaktigt i november vid operationen 2004.

Efter ständigt återkommande värk och rinnande öga ringde Tage ögonavdelningen på nytt i september 2010. Beskedet var att det inte var något fel på Tages öga och ögon. Det behövdes inte någon undersökning. Det är bara torra ögon. Tage provade olika droppar från apoteket. Ingenting hjälpte.

Tage fick tankar på att söka få komma till sjukhuset Ryhov i Jönköping eller till US i Linköping. Remiss måste ju utfärdas! Situationen försämrades ytterligare med smärta i båda ögonen. Glasögonprov och glasögon hjälpte inte. Tage kunde inte sitta i rum med tända stearinljus och det mesta kändes svårt.

Fredagen den 5 november 2010 bad Tage kvällsbön som vanligt. Tage kände att han måste lägga fram allt inför Gud, värk och elände, ingen rast och ingen ro under sju år. Tage bad och sa att det läkare inte förmår det förmår du som är allsmäktig och evig Gud och Fader som skapat himmel och jord, du som har omsorg om hela skapelsen, du som omsluter varje människa på alla sidor och håller dem i din starka hand. Jag överlämnar mig helt åt dig. Styr och led mig efter din vilja!

Efter bönen somnade Tage och hade en lugn och skön sömn.. Han vaknade mitt i natten ca, 01:00 – 04:00? Nu kändes det med ens konstigt och annorlunda i vänster öga. Tage tände sänglampan men kunde inte se.

Han höll med handen för ögat och gick ut till toaletten och tände lampan där. Han kunde inte se. Det låg dimma över ögat! Tage kände med handen i ögonloben och såg lite svagt med vänster öga.

Det var en tjock hinna. Efter en stund blinkade han med ögat och den övre delen av hinnan gled sakta nedåt. Tage såg en hinna under den första. Sedan förminskades den nedre delen av den tjocka hinnan och försvann. Efter en stund försvann också den tunnare hinnan. Då såg han att det var överfullt med vätska i ögat och i mitten av vätskan och ögat låg något flytande, ca 1,5 cm långt med 6-7 mm i omkrets och med samma färg som den tjocka hinnan.

Han tog handen under ögat och sträckte lite nedåt. Då ramlade något ut från ögat, en jättemjuk men stabil sak

Nu såg han plötsligt riktigt klart igen. Så kände han att det fanns något på kinden nedanför ögat. Han tog bort flera saker och la det borttagna i tvättstället. Han gick in i sovrummet och släckte belysningen, kände åter något på kinden, tog bort detta och la det på sängbordet. Så gick han efter en stund ut till toaletten igen och tog återigen bort något skräp från kinden.

Efter ytterligare en stund kändes det åter konstigt och han gick ut på nytt. Det fanns några småsaker på kinden och till höger om dessa småsaker låg taggen från getingsticket som Tage fått fram och därtill två små kulor, ögonen. Tage blev så glad. Var detta sant ??? Då först förstod Tage helt. Jag är bönhörd. Härligt!. Gud hör bön! Gud är god! Han blev jättelycklig. På morgonen blev det tacksamhetsbön!

Tage har begrundat det hela, sju år av återkommande förtvivlan, slutet nu gott. Varför gjorde inte läkarna en ordentlig undersökning? De tittade aldrig bakom ögat. Det förvånar honom och oss alla.

Tage ler ända upp till sina friska ögon

Hur som helst: Nu är det över. Nu må Tage bra. Skapelsen är fantastisk. Allt kan övervinnas. Det gäller endast att göra det på rätt sätt. Tage strålar och berättar att hans tacksamhet är oändlig. Han är lycklig. Gud hör bön! ”Sök och du ska finna: Bed och du ska få.” Du är omsluten av Guds oändliga kärlek.

Tage väljer att citera **Psalm: 217**

*Gud för mig är allting klart,
allt det dolda uppenbart.
Mörkret är ej mörkt för dig
och i dunklet ser du mig.*

*Läk mitt öga, att jag ser,
hur du är i det som sker
Där jag bäst behöver dig,
är du allra närmast mig.*

*Och om jag ej mer förmår,
gå i tro den väg du går,
Led mig vid din fasta hand/
steg för steg mot livets land.*

*När min tanke, tvivelstrött,
obetingligt motstånd mött
och ej mera mäktar strid-
inneslut den i din frid*

*All din nåd är öppen famn
och ditt namn en ljuvlig hamn
Vad du vill är helighet,
men du är barmhärtighet.*

Tage är som lekman också medlem i Värnamos Mariakyrkas torsdagskör. Under ledning av musikdirektör Fredrik Sjöblom sjunger kören tillsammans med de närvarande gratulanterna flera psalmer, ”Din klara sol går åter upp” (176), ”Lär mig din väg, o Gud” (783), ”Så vill jag bära ditt budskap” (89) och ”Herre, låt mig få vila i dig” (759). Härutöver får de närvarande lyssna till kören med ”Jag är så glad att Jesus är min”, ”Jag tror på underverk”, ”Glad att få leva”, ”Han är min sång och min glädje”, ”Jag är i Herrens händer” och ”Jag ser Gud bakom allt”

I tacksamhet över allt som har berättats och över en fantastisk födelsedag med glädje och gemenskap hyllar redaktionen vår jubilar och lekmanabroder!

Redaktionen
Foto Anders Nordberg

LEKMANNAKÅREN I SVALÖV 50 ÅR

Söndagen den 26 augusti firade Svalövs Lekmannakår sitt 50-årsjubileum.

Högtiden inleddes med högmässa i Torrlösa kyrka, som är berömd för sin Buxtehude-orgel från 1600-talet. Den köptes 1849 på en auktion för 600 riksdaler från Mariakyrkan i Helsingborg, där både far och son Buxtehude spelat på orgeln.

Detta år var nämligen Torrlösa kyrka nybyggd och behövde en orgel. Det var intressant att lyssna till denna fina orgel som församlingen låtit restaurera.

Det blev en ljus och stämningsfull mässa ledd av kyrkoherden Kjell Thorsson. Operasångerskan Carolina Tholander medverkade med vacker solosång till ackompanjemang av maken Olof Tholander. Stiftskollekten denna söndag gick till Lunds stifts Lekmannaförbund.

Därefter serverades en god lunch i församlingshemmet i Svalöv, "Forslidsgården" för medlemmarna och inbjudna gäster. Lekmannakårens ordförande Stig-Arne Hansson hälsade välkommen.

Operasångerskan Carolina Tholander med ackompanjerande maken Olof Tholander

Från Svalövs-kårens kassör Hans-Gösta Hansson, sekreterare Ulla Mark, Birgitta Ericsson Löfgren och ordförande Stig-Arne Hansson

Tal hölls av Lekmannaförbundets 2:e vice ordförande Birgitta Ericsson Löfgren som gratulerade och önskade kåren en ljus framtid och överlämnade en gåva till Svenska kyrkans internationella arbete. Birgitta gratulerade också från Lunds stifts Lekmannaförbund och överlämnade ett glasblock med förbundsmärket inuti.

Från Teckomatorps Lekmannakår talade ordföranden, prost Sten Johansson och överlämnade en gåva till Cancerfonden.

Efter lunchen underhöll Carolina och Olof Tholander med operett- opera- och musiksång och musik.

Framförandet uppskattades mycket av alla lunchgästerna och Carolina fick en stor bukett röda gladiolus som tack.

Slutligen tackade ordföranden, Stig-Arne Hansson för alla uppskattande ord och gåvor och önskade alla välkomna till Svalövs Lekmannakårs möten i höst.

Birgitta gratulerade från Lunds stifts Lekmannaförbund

Text: Birgitta Ericsson Löfgren
Foto: Lennart Johansson

Frösö församlingskårs traditionella sommarutflykt

Här ses resenärerna:samlade vid Hornöberget nära Höga-Kusten-bron. I mitten ses reseledaren Göran Modén och något höger ses kyrkoherde Peter Forsberg. I fonden skimtar Höga Kusten-bron.

Så var det åter dags, den 17 juni, för en uppskattad resa, nämligen Frösö församlingskår/Frösö församlings årliga resa. I arla morgonstund sammanstrålade ett 20-tal kårmedlemmar/församlingsbor vid Hornsbergskyrkan på Frösön där vi embarkerade vår långfärdsbuss med Karl-Erik Backeryd vid ratten.

Målet denna gång var Härnösand och högmässa med diakon- och prästvigning vid dess magnifika och nyrenoverade domkyrka.

Inledningsvis hälsades vi välkomna av vår reseledare Göran Modén, kyrkoherde emeritus. Göran berättade i korthet om formerna och historiken omkring prästvigningstraditionerna.

När vi närmade oss Pilgrimstad kom Göran osökt in på pilgrimernas historia.

När det begav sig kom pilgrimsfararna till Selångers hamn för vidare vandring mot dess stora mål, Nidaros, dagens Trondheim.

Det är således mycken historia kring vår färdväg.

Första stoppet gjordes i Borgsjö vars kyrka öppnats för oss. Kyrkan, byggd 1766-68, räknas som en av Sveriges vackraste landsortskyrkor i rokokostil och i detta är det bara att instämma. Efter detta snabb förflyttning till naturrastplatsen vid Naturum i Borgsjö där vårt medhavda fika intogs och som smakade förträffligt. Fikat var i sedvanlig ordning signerat Gunnar Eriksson och Astrid Furborg.

Efter ytterligare åkning anlände vi så till Härnösand och högmässan som var dagens höjdpunkt. En fullsatt domkyrka kunde inledningsvis bevittna den stora processionen och efterföljande högmässa med vigningstal/predikan av biskop Tuulikki Koivunen-Bylund. Totalt mottogs och vigdes fyra diakoner och en präst. Den senare är Joakim Johansson som nu under sitt första år kommer att tjänstgöra i Frösö, Sunne och Norderö kyrkliga samfällighet som pastorsadjunkt.

Den vackra landsortskyrkan i Borgsjö

Första "bensträckaren" i Borgsjö kyrka

I ovan nämnd procession deltog också vår kommunister Svante Tängmark som nu är Joakims handledare. Att vara med på en diakon- och prästvigning var första gången för undertecknads del. Det var både högtidligt och intressant. I detta deltar man gärna fler gånger när möjlighet gives.

Efter denna upplevelse styrdes så kosan norrut mot Veda och den imponerande Höga Kusten-bron. På hotell Höga Kusten åts en välsmakande middag.

Här är utsikten både magnifik och storslagen över både bro och omgivande landskap.

Nu styrdes färden hemåt men det blev ytterligare ett stopp i Ytterlänäs där vi besåg dess vackra och speciella kyrka från 1200-talet med bland annat två omgångar läktare på varandra.

Här mötte Karin Skoglund upp i vacker Bjärträdräkt. Hon guidade kunnigt om kyrkan och dess historik och bjöd verkligen på sig själv med bland annat sång. Avslutningsvis överlämnade Göran Modén en present som tack.

Nu bar det obevekligen av mot hemtrakterna via Sollefteå. Därmed ett stort tack till vår kunnige reseledare Göran som i vanlig ordning är påläst och inspirerande. Mycket nytt har vi lärt oss under dagen.

Ett stort tack också till Gunnar Eriksson och Astrid Furborg för deras oegennyttiga arbete och sist men inte minst tack till vår "församlingschaufför" Karl-Erik Backeryd som rattade bussen med stor bravur. Deltagarnas tack till de uppräknade framfördes på ett trevligt sätt av Elvi Eskilsson.

Församlingsskåren stod som medarrangör och vi hoppas att traditionen skall leva vidare.

Text o foto: Rolf G. Swedbergh
Foto: Göran Modén

S:t Olofskulpturen placerad bak i kyrkan

Carl Larsson-Sundborn-Dalarna

Den ultimata svenskheten

”Lilla Hyttlös” numera känd som Carl Larssongården

Glassnjutarna Birgitta och Lennart Andersson från Borås

Den traditionella söndagsutflykten som avslutar varje Rikskonvent gick i år först till Falu koppargruva och sedan till Carl Larssons Sundborn. Vädret var perfekt för en utfärd. Inte för varmt och inget regn.

Vi startade vid Falu koppargruva och fick se ett historiskt filmspel om gruvans historia. Många händelser har satt sitt spår på orten bl a det stora raset år 1687.

Vid midsommar 1687 började det att låta olycksbådande i gruvan och den 25 juni inträffade det största raset någonsin. De tidigare dagöppningarna Blankstöten, Bondestöten och Skeppsstöten störtade samman till en enda stor krater.

Carl Larssongården från baksidan

Dagen efter följde en stor del av Bockbacken med. Resultatet blev Stora Stöten med ett djup på 100 meter och rasmassor ner till 300 meters djup.

Ryktet om händelsen spreds snabbt och blev mycket omtalad. Inte bara på grund av storleken på raset utan även för att ingen människa omkom. Alla var ju lediga för att fira midsommar. Än idag tillverkas i Falun röd målarfärg. Man upptäckte att man numera med hjälp av nya utvinningsmetoder, lönsamt, kunde få fram pigment ur slagghögar som tidigare hade klassats som oekonomiskt att utvinna. Det var spännande att få resa tillbaka i tiden och att få fantisera om hur det var för vanliga gruvarbetare.

Nästa stopp på färden var Carl Larssons hem i Sundborn. Carl Larsson, vår svenske konstnär som även små barn kan njuta av.

Strömmarna bakom gården

Carl Larssongården från baksidan

Det känns verkligen inte som man måste vara konstkritiker med galleri på "fina gatan" i huvudstaden för att förstå sig på hans konst.

Vardagsbilder och detaljer från ett vanligt familjeliv från den tiden som är lisa för ögat att se på.

I mitt barndomshem utanför Sundsvall hade mamma arrangerat hela trappen upp till andra våningen med Carl Larssons tavlor.

Som en målning av konstnären själv

För mig andas Carl Larsson barndomsminnen och när man kommer till Sundborn får andan i tavlorna den perfekta inramningen och stämningen.

Carl Larsson föddes i Gamla stan i Stockholm den 28 maj 1853 och växte upp under fattiga svåra förhållanden.

Det enda ljuset i mörkret var hans starka konstnärliga talang som visade sig tidigt. Som mycket ung pojke uppmanades han att söka in på Konstakademiens i Principskolan.

De första åren på Principskolan hade Carl svårt att finna sig till rätta. Han kände sig socialt underlägsen och utanför men det förändrades när han sexton år gammal flyttades upp till Antikskolan, Konstakademiens lägsta avdelning.

Plötsligt började han känna sig mer säker på sig själv och det dröjde inte lång tid innan han blev en av centralfigurerna i studentlivet.

Carl jobbade som illustratör. Han försökte etablera sig som konstnär bl a i Paris, men trots att han arbetade målmedvetet under flera år blev det ingen framgång.

Carl Larssons staty

1882 reste han till den skandinaviska konstnärsskolan i Grez utanför Paris. Där vände hans karriär. På skolan fanns eleven Karin Bergöö som senare skulle bli hans hustru. Efter att tidigare ha målat i olja övergick han nu till akvarellmålning vilket blev ett lyckokast och som kom att betyda mycket för hans konstnärliga utveckling.

Carl och Karin gifte sig 1882 och därmed fick Carl tillgång till tio modeller inklusive sig själv. Familjen blev Carls favoritmodeller och urvalet blev stor när Carl och Karin fick åtta barn. År 1888 flyttade familjen Larsson in på Lilla Hyttån som man hade ärvt efter Karins far.

Genom Carls målningar och böcker har deras hem blivit ett av världens mest kända konstnärshem och ut över världen blivit synonymt med bilden av Sverige.

Infarten till Rättvik

Kyrka i Minsk, Vitryssland

Många barn är drabbade. Redan vid det besöket kunde penninggåvor överlämnas från stiftskonventsrådet i Härnösands stift och från Stiftelsen Brödet till både rehabiliteringscentret och till forskning. Lekmannaförbundets besök satte en snöboll i rullning och därefter har varje år ekonomiskt bidrag utgått genom Stiftelsen Brödet för att förbättra förhållandena för barn och ungdomar som hamnat i vitryska fängelser.

I Vitryssland är det gott om barn som har alkoholiserade föräldrar eller föräldrar som sitter i fängelse. Dessa barn får därför växa upp utan omsorg och utan stöd av föräldrar eller andra vuxna. Det gör att de lätt hamnar på gatan, kanske mer eller mindre tvingas att stjäla mat för att ha något att äta eller börja sälja sexuella tjänster för att få pengar.

Lekmannaförbundets besök i Vitryssland satte en snöboll i rullning

EFCM (European Forum for Christian Men) organiserade 2004 en europeisk lekmanakonferens i Vitrysslands huvudstad Minsk. Från Sverige deltog Svenska kyrkans lekmannaförbund med en grupp om elva personer, som för dit tillsammans med förbundets ordförande, Anders Nordberg.

Det blev en mycket bra konferens. Stort intryck på oss alla gjorde föreläsningar om trafficking, barns svåra uppväxtförhållanden och inte minst ett besök åtta mil nordväst om Minsk på ett rehabiliteringscenter för barn med strålskador till följd av Tjernobylolyckan.

Blir de ertappade hamnar de i fängelse eller – med ett finare ord – på sluten ungdomsanstalt. Jag som är ordförande i såväl Lidingö lekmanakår som Stiftelsen Brödet har – efter nämnda första resa – vid flera tillfällen besökt några av dessa påvra och olustiga anstalter för flickor respektive pojkar och själv hört flera ungdomar säga, att de hellre skulle stanna kvar i fängelset än att efter avtjänat straff komma tillbaka till sina tidigare hemförhållanden. När man hör det, anar man hur usla deras uppväxtförhållanden är. Stiftelsen Brödet har engagerat sig starkt i barnens situation genom att samla in penningmedel som bidragit till att förbättra situationen. En viktig insamlingskälla är de kollekter som tas upp i olika lekmanakårssammanhang.

Stiftelsen Brödet bildades år 1995 av kyrkoherde Karin Bergqvist Engwall och mig. Stiftelsen började sin kristna hjälpsamhet i mycket liten skala men under åren har verksamheten vuxit och kommit att omfatta projekt i ett flertal länder. Vitryssland kom in i bilden tack vare lekmannaförbundets besök.

Ungdomsfängelset

Utslussningshemmet i Minsk

Den vitryska kristna hjälporganisationen WWB World Without Borders har nu värdjat om ekonomiskt bidrag för att kunna skapa ett utslussningshem för intagna ungdomar.

Projektet går ut på att rusta upp en gammal byggnad där intagna ungdomar under slutskedet av sin strafftid förbereds så att de kan möta de utmaningar som väntar efter frigivningen och inte får det lika illa igen.

Under utslussningstiden ska de få stöd och råd om utbildning och arbete, information om samhället och erbjudan om – ifall de själva vill – en stöttande kontaktperson på hemorten. WWB har fått myndigheternas tillstånd till projektet och en gammal byggnad har ställts till förfogande. Tanken är att utslussningshemmet ska fungera som ett pilotprojekt i Vitryssland och man hoppas kunna visa så goda resultat av projektet att samhället satsar på utslussningshem även på andra håll i landet.

Pingstkyrkans secondhandaffär i Lidköping har fått in 18.000 kr, vilket räckte till nya takplattor och ett litet svenskt team därifrån för över till Vitryssland och lade nytt tak på byggnaden. OSS-hjälpen i Småland lovar att bidra med inredning som diskbänk, spis, sängar m.m. Erikshjälpen har åtagit sig att driva verksamheten när byggnaden är klar. Men dessförinnan behövs bl.a. ledningar för vatten, avlopp och elektricitet samt nya fönster – allt till en beräknad kostnad av 300.000 kr.

Bibeln säger *“Tänk på dem som sitter i fängelse, som om ni var fångar med dem. Tänk på dem som blir misshandlade, som om det gällde er egen kropp”*, Hebr. 13:3

Om vi blir många lekmän och lekman-nakårer i Sverige som med engagemang bidrar till projektet för dessa utsatta barn kan snöbollen som

Lekmannaförbundet satte i rullning 2004 växa till en stor boll – ett sätt att låta Kristi Ljus få lysa i Vitryssland. Din gåva kan sättas in på Stiftelsen Brödets plusgiro 74 76 10-4 eller på stiftelsens bankkonto i Handelsbanken 723 573 212. Stort tack för Ditt bidrag!

Lena Åkerlund
ordförande
Lidingö Lekmannakår

F Ö R B U N D S R Å D

och Övriga Funktionärer

2012 - 2014

FÖRBUNDSLEDNING

	Namn	Adress o e-post	Tel.nr
Förbundsordf.	Anders Nordberg	Nygårdsvägen 32 554 74 JÖNKÖPING cagnordberg@hotmail.com	036-71 13 63 010-579 85 24 070-525 99 64
1:e vice förbundsordf.	Kjell Aggefors	Amatörvägen 51 122 40 ENSKEDE kjell@aggefors.se	08-649 14 21
2:e vice förbundsordf. Redaktionskomm.	Birgitta Ericsson Löfgren	Svanebacksvägen 3 260 40 VIKEN birgitta.e.lofgren@telia.com	042-23 70 70 070-530 00 64
Förbundskassör Förbundsbutiken	Juhani Ahonen	Rådhusgatan 81 831 45 ÖSTERSUND juhani.ahonen@gmail.com	063-12 30 30 070-557 82 41
Förbundssekr.	Leif Lindholm	Villagatan 26 A 544 32 Hjo leif.lindholm@yahoo.se	0503-31420 070-355 49 34
Vice Förbundssekr.	Marie Nederman	Bovetevägen 15 26362 VIKEN marie.nederman@telia.com	042-35 23 53 070-269 73 97
Hedersordf.	Carl-Axel Axelsson	Strömkarlsvägen 87 167 62 BROMMA ca.vocatus@minpost.nu	08-26 17 02 076-633 90 90
Hedersmedlem	Carl-Eric Abrahamsson	Box 2132 523 02 Timmele	0321-303 02
Förbundsredaktör Förbundsbutiken	Britt-Louise Madsen	Rådhusgatan 81 831 45 ÖSTERSUND madsensis@gmail.com	063-12 30 30 0705-99 44 39
Medlemsregistret	Allan Forsberg	Kimröksgatan 5 296 35 ÅHUS lekmanna@glocalnet.net	044-24 05 27

STIFTSREPRESENTANTER

Uppsala stift 01	Roger Karlsson (Ordinarie)	Tillinge Lisselås 6 745 94 ENKÖPING	0171-44 21 72
	Sten Jagell (Ersättare)	Bruksgatan 2 81832 Valbo birgittajagell@yahoo.se	026-133634
Linköpings stift 02	Roger Gustafsson (Ordinarie)	Gamla Landsvägen 51 C 610 41 RINGARUM roger.gustafsson@cegedim.com	0121-302 57 070-602 73 07
	Britt Andersson (Ersättare)	Radhusvägen 17 590 83 STOREBRO britt.e.andersson@svenskakyrkan.se	0492-307 50 070-260 97 48
Skara stift 03	Anders Åström (Ordinarie)	Ödenäs Östergården 327 441 95 ALINGSÅS astrom.anders@gmail.com	0322-530 32 070-595 28 08
	Bernt-Olov Klingesten (Ersättare)	Bygatan 15 503 31 BORÅS bernt-olov.klingesten@boras.se	033-41 16 18 0704-56 53 68
Strängnäs stift 04	Beryl Grandell (Ordinarie)	Karlfeldtsgatan 8 632 27 ESKILSTUNA	016-51 60 73
	Sven-Eric Huss (Ersättare)	Jägaregatan 32 643 31 VINGÅKER	0151-51 341 0151-73 84 40
Västerås stift 05	Lars Rydje (Ordinarie)	Nyckelby 53 781 94 BÖRLÄNGE	0243-22 00 33
	Kurt Fosselius (Ersättare)	Grävlingvägen 2 783 31 SÄTER	0225-532 70 0225-514 23 070-224 56 58
Växjö stift 06	Kerstin Göransson (Ordinarie)	Åker Mellangård 301 314 92 LÅNGARYD	070-969 39 63 0345-130 25
	Sonja Sjölander (Ersättare)	Skungelidsvägen 48 571 34 Nässjö	0380-106 52
Lunds stift 07	Ann-Charlott Löfvenberg (Ordinarie)	Kemivägen 6 B 370 30 RÖDEBY lottalofven@spray.se	0455-405 43
	Evert Magnusson (Ersättare)	Välingeåtorpsvägen 51 262 92 ÄNGELHOLM evert.magnusson@telia.com	042-691 06
Göteborgs stift 08	Yngve Lindblom (Ordinarie)	Socketbagaregatan 11 415 06 GÖTEBORG yngve.lindblom@hem.utfors.se	031-46 70 52
	Elsie Sundberg (Ersättare)	Kyrkeby 14 463 93 VÄSTERLANDA elsie.sundberg@telia.com	0520-65 20 01

Karlstads stift
09Birgit Larsson
(Ordinarie)Adolfsbergsvägen 12 E
681 43 KRISTINEHAMN 0
busanlarsson@telia.com0550-312 53
70-639 12 53Melvin Ribbing
(Ersättare)Ripstigen 21
654 68 KARLSTAD
melvin.ribbing@telia.com054-83 58 78
070-526 79 45**Härnösands stift**
10Fritz Pettersson
(Ordinarie)Dekarsön 310
891 78 BONÄSSUND
frits.pettersson@gmail.com0660-37 00 97
070-339 04 28Hugo Bolin
(Ersättare)Nackstavägen 25 C
853 51 SUNDSVALL060-1725 26
070-637 4857**Luleå stift**
11Sonja Bäckström
(Ordinarie)Bindarvägen 1
944 31 HORTLAX0911-309 69
070-23 39 400Rolf V Strandman
(Ersättare)Storgatan 28. Lgh 1212, vpl 3
931 32 SKELLEFTEÅ
rolf.strandman@telia.com0910-810 04
070-2119014**Visby stift**
12Karin Grundberg
(Kontaktperson)Rigagatan 16, 1 tr
115 27 STOCKHOLM
johan.grundberg@mdh.se08-661 98 59
070-770 50 24
08-663 46 75**Stockholms stift**
13Göran Petterson
(Ordinarie)Björkvägen 7
130 40 DJURHAMN
goran.petterson@telia.com08-571 515 87
070-535 48 78Gunnel B Larsson
(Ersättare)Skärgårdsvägen 262 D
139 31 VÄRMDÖ
gunnel.berggren1@comhem.se08-570 244 85
070-228 31 16

ÖVRIGA FUNKTIONÄRER

REVISORER Ordinarie

Lena-Karin Lundgren	Frösövägen 29 B 832 44 FRÖSÖN lundgren.balk@comhem.se	070-675 18 04
Agneta Hansson	Törnstens Gränd 6 831 30 ÖSTERSUND agneta.hansson@frosokyrka.se	063-13 16 71 070-675 74 65

REVISORS- ERSÄTTARE

Berndt Petersson	Rydsvägen 354 C 58439 LINKÖPING	013-17 08 88 070-555 37 89
Jan Rask	Centrumgatan 6 lgh 1102 234 33 LOMMA	040-41 33 29 070-635 78 08

HELA MÄNNISKAN Representanter

Ingvar Johansson	Vallgatan 27 343 34 ÄLMHULT	0476-106 87
Evert Josefsson	Skansenvägen 30 515 34 VISKAFORS evert.033291156@telia.com	033-29 11 56 070-603 59 20

SENSUS Representant Ordinarie

Pricilda Hellenius	Axvägen 3 A 853 50 Sundsvall	073-040 83 98
Hans Magnér (Ersättare)	Södra Åaavägen 15 370 24 Nättraby magner@telia.com	0457-350 79 076- 898 59 81

IDEELLT FORUM

Representant

Kjell Aggefors Amatörvägen 51 122 40 ENSKEDE kjell@aggefors.se	08-649 14 21
Rigagatan 16, 1 tr 115 27 STOCKHOLM johan.grundberg@mdh.se	08-661 98 59 070-770 50 24

Valberedningens ordförande

Kjell-Arne Green	Strömbergsgatan 1 26357 HÖGANÄS	042-331505 073-960 39 03
------------------	------------------------------------	-----------------------------

Alla tiders berättelse

Här börjar föredraget av Anders Sjöberg.

Bibeln – ”boken får gå genom dig” (= människans gemenskap med Gud)

och den är ett drama – ”ty den ger en återklang i våra liv”.

Utgångspunkt för föredraget var hans bok ”Lilla bibelguiden”.
Han predikar ofta över hela bibeln för att inspirera
andra att läsa en hel bok (för att kunna återge bibeln som helhet).

”Det var i begynnelsen”... hört, sett och tagit i (genomströmmat mig) ” – är underlag för dramat.

Alla tiders drama i 14 akter (skeenden):

1. **Urprologen** (1 Mos: 1-11, Adam o. Eva, Livet bedrog mig)
2. **Patriarkprologen** (1 Mos: 12-50, familjeförhållanden)
3. **Uttåget** (2 – 5 Mos) – Förbundet (”10 orden”, tabernaklet)
4. **Intåget** (Josua 1-24) – Ställningstagandet (något om reglerna i bibeln)
5. **Domartiden** (12 stammarna)
6. **Det enade riket** (Samuel och de tre kungarna; Saul, David och Salomo)/Läs Lukasev./
7. **Det delade riket** (Nordriket = Israel, Sydriket = Juda.)
8. **Det överlevande riket** (722 – 701 f. Kr. – belägrad stad)
9. **Den Babylonska Fångenskapen** (DBF, 605, 597 och 586 f. Kr och Jerusalems fall)
10. **Återvändandet** (538 f. Kr. återuppbyggandet, klart 516 f. Kr., Gud på tronen)
11. **Mellanspel** (pågick i 400 år)
12. **Jesu liv – Församlingens grund** (30 år)
13. **Andens utgjutande – Församlingens början** (30 år)
14. **Nya testamentet färdigskrivet – Församlingens stabilisering** (30 år)

Anders Sjöberg kommenterade givetvis varje akt

(fördjupning och referat i nästa nummer).

Att växa i tro

Referat från Rikskonvent 2012 i Rättvik

Text Professor och teol. dr. Cristina Grenholm

Foto BLM

Det är vi som ska växa, inte tron. Tron att Gud älskar oss vad som än händer och att det inte finns något mörker som är så stort att Kristus inte är där med ljuset, är densamma. Men den behöver upprepas varje dag. Vi får göra psalmens ord till vår bön: O, led mig med enkla och trygga ord var dag i ditt rike in (Sv. Ps. 183:3). Det handlar om det enkla och trygga, varje dag.

Liv är förändring. Det finns ljusa och mörka dagar, nöd och lust. Ibland lever vi på rutin, ibland slås allt sönder, marken öppnar sig plötsligt och vi faller. Tron att Gud älskar oss, förlåter alla våra synder och kommer med läkedom för kropp och själ är vår trygghet, men den ställs på prov. I en livskris kan de enkla och trygga orden förlora sin mening. Då måste vi söka efter dem på nytt och kanske finna andra ord.

Idag har många erfarenheter av uppbrott. Vi byter bostadsort och jobb, vänkretsen förändras, vi får nya grannar. Vem kan man lita på om något händer? Jag tänker på berättelsen om den barmhärtige samariern (Lukas evangeliet 10:25-37) och plötsligt får den en ny huvudperson. Prästen och leviten går förbi den slagne mannen. Samariern stannar och hjälper till, men reser vidare. Vårdshusvärden är kvar och sköter om sårerna tills de läkt. Vårdshusvärden har ett budskap till vår tid.

Trots att så många möten är korta finns det alltid någon som stannar hos oss till värken släpper. Den personen är en Guds budbärare. Ibland är det Gud själv, som aldrig överger även om alla andra sviker. I de enkla och trygga orden får vi upptäcka nya saker, även om budskapet är detsamma. Det är vi som växer med och genom tron, inte tron som blir större. Tron är densamma, men den blir djupare och rikare på nyanser ju längre tiden går. Tron djupnar i samspel med andra. Därför behöver vi tala med varandra om tron och låta samtalet rymma sådant som livet ställt oss inför. Båda delarna behövs. Samtalet om tron behöver bli ett samtal om livet. Och samtalet om livet behöver bli ett samtal om tron. Det är vår kallelse att tillämpa tron i nuet, att uttrycka, utveckla och bevara den.

Tron är både något vi får bära med oss och något vi bärs av. Den är flyttbar och tar ny gestalt. Den är föränderlig samtidigt som vi alltid kan känna igen den. Det beror på att Gud är verksam också i våra liv. Att Kristus är uppståndens betyder att Gud inte bara fanns på Bibelns tid.

Om livet är en väv, så är Gud den skapande kraften som väver in oss i livet. När väven går sönder, lagar Gud det. Mönstret blir annorlunda än det var från början, men det kan fortfarande bli vackert. Nya helheter bildas. Det ger oss tröst och trygghet. Gud överger oss inte. Våra livs vävar är både ljusa och mörka. Vi blir märkta av livet, men vi är också märkta av Kristus. Det är vår trygghet och vårt hopp.

Stärk din församling och bli medlem i SVENSKA KYRKANS LEKMANNAFÖRBUND

Återigen kommer vi med en påminnelse om att rekrytera nya medlemmar. Efter förra gången fick vi en liten skara nya medlemmar och ber er nu att göra så mycket ni kan för att värva nya krafter till vårt förbund. Ju fler vi är ju starkare blir vi när vi vill stärka Svenska Kyrkans ställning i Sverige.

Svenska kyrkan består ju i huvudsak av lekmän. Utan oss skulle varken vårt förbund eller Svenska Kyrkan existera. Därför är det viktigt att vi förenar oss. Oavsett om man har krafter att vara aktiv eller inte. Både en aktiv eller en passiv medlem kan bidra och stödja verksamheten bara genom sitt medlemskap och på så sätt visa sig positiv till arbetet.

Därför ber vi om ditt stöd. Uppmuntra människor i din omgivning att bli medlemmar i Svenska Kyrkans Lekmannaförbund!

Anmälan om medlemskap

NAMN.....

ANHÖRIG.....

ADRESS.....

POSTNUMMER.....

ORT.....

TELEFON.....

Jag önskar tillhöra närmaste kår ☐

Jag önskar att vara direktansluten ☐

Man kan välja att vara ansluten till en speciell församlingskår eller om närmaste kår råkar ligga långt bort kan man välja att vara direktansluten.

Medlemsavgiften är 75.-/år
För anhörig är avgiften 65.-/år

För den avgiften får man vår tidning som utkommer fyra gånger per år där vi informerar om vad som händer i förbundet. Vi försöker också att ha med reportage från hela landet. Där informeras vi om aktiviteter som bl a inspirationsdagar, temakvällar och rikskonvent.

Behöver du mer information är du välkommen att ringa någon av oss. Telefonnummer finner du på omslagets insida.

Vi hoppas att ni ska känna att vi verkligen behöver er alla och varmt välkommen om du väljer att bli medlem.

Inbetalningskort och mer information kommer att skickas till er adress inom kort

För att registrera dig som medlem

Övriga: Juhani Ahonen, Rådhusgatan 81, 831 45 Östersund,

063-12 30 30 eller 070-557 82 41

Välkommen till en stark gemenskap med ett viktigt uppdrag!

Text Marianne Sundström
Foto BLM och Benny Olsson

Lekmannarörelsens rikskonvent mellan 17 - 19 augusti med temat "Att växa i tro" gav deltagarna mycket att ta till sig både inombords både andligt och lekamligt. Konventet var på Stiftsgården Rättvik - en fantastisk plats att vara på.

Första dagen började med möten av de olika utskotten och förbundsrådet sammanträdde. Stadgarna gicks igenom med smärre ändringar i ordalydelsen. Beslutades att om en kår av någon anledning begär att få bli vilande så innebär detta att den får vara vilande i två år sen upphör den eller ta upp den igen och bli aktiv. Ett av diskussionsunderlagen handlade om - kan lekmanarörelsen/församlingskårer vara en resurs för att hålla kyrkor öppna och fungera som kyrkvårdar?

Förbundsrådet sammanträder

Konventsförhandlingar. Fr v Magnus Wittgren, Juhani Ahonen, Evert, Josefsson, Lars Rydje

Årsmötesdeltagare

Siv Lapins, Gunnel Berggren Larsson och Anita Mörkenstam, Stockholm

Fr v Hugo Bolin, Sundsvall, Elsa och Fritz Pettersson, Bonässund och Lilian Larsson, Örnköldsvik

Ulla Henningsson, Per-Olof Karlsson, Kristinehamn och Gudrun Eklund, Trollhättan

På grund av risker att värdefulla föremål är åtråvärdt stöldgods är kyrkor stängda när ingen gudstjänst eller annan aktivitet pågår. Då kan t ex en lekman träda in som värd för ev. besökare, kanske turister. I tider av sämre ekonomi är svenska kyrkans lekmanaförbund en resurs och kan göra en insats för att kunna ha kyrkor öppna. Men det kan se mycket olika ut i församlingarna. I ett större samhälle eller stad ex. är sannolikheten stor att fler människor vill ha en öppen kyrka för enskild andakt eller bara få se den.

Ett dilemma som lekmanakårer har är att medelåldern är rätt hög och önskvärt är att det kommer till en föryngring i förbundet. På eftermiddagen var det öppningsceremoni i Rättviks kyrka med öppningsanförande av kyrkoherde Sven Trägårdh välkomsthälsning av Lars Rydje och förbundsordförande Anders Nordberg.

På förmiddagen hade Allmänna utskottet, Ekonomiutskottet och Förbundsrådet överläggningar. Efter lunch var det en fin öppningsceremoni i Rättviks kyrka. Innan Kvällssamlingen i kyrkan serverades en härlig middag. Prästen, kompositören, sångaren och textförfattaren Per Harling höll i den samlingen med temat "söken först guds rike". En fantastisk kväll dels med Pers egna sånger, dels med andra sånger inte minst bibelvisor. Hela kyrkan fylldes av jubelsång med fint ackompanjement av Pers gitarr och av pianisten Harald Götling.

Lördagen, rikskonventets andra dag, var det konventsförhandlingar enligt föredragningslista och intern presentation av det nya förbundsrådet.

Konventet genomfördes av studierna kring "Alla Tiders Bok" ett bibelstudieprojekt som lekmanaförbundet – i enlighet med rikskonventsbeslutet i Jönköping 2010. Det är ett djuplodande studieprojekt. Det omfattar tre böcker "Vägen väntar, Vandra vidare och Mot ett mål". Syftet är fyrfaldigt: göra deltagarna förtrogna med Bibeln som helhet, förmåga till konstruktiv kritiskt tänkande, andlig uppbyggelse samt intresse för fortsatt bibelläsande.

Konventsrådsordförande i Uppsala stift Roger Karsson med hustru Maria Otworowska Karlsson

forts sid 32

Solnedgång över Siljan med "Långbryggan"

Västerås stifts biskop Thomas Söderberg

Ivan Lindström, Bredbyn och Priscilda Helenius, Sundsvall

Fr v Juhani Ahonen, Östersund och Bengt-Åke och Lena-Karin Lundgren, en av förbundets revisorer

Fr v Minza Karlsson o Ingrid Lundqvist, Norrköping

Gunnel Nilsson och Elsa P Nilsson, Hörby

Per Harling med ackompanjetör Harald Götling

Fr v Gunnel Åkesson, Elsa P Nilsson, Gunnel Nilsson, Ingvar Åkesson, Axel Nilsson, Elsie Lennartson, samtliga Lunds stift

Fr v Anita Mörkenstam, Bromma, och Ragnhild och Evert Josefsson, Viskafors

Fr v förb ordf Anders Nordberg, Ulla Abrahamsson, Timmele, pianisten Harald Götling, psalmförfattaren Per Harling och kyrkvaktaren dalkullan Marianne Eriksson

Tibor Szilaghy med hustru Barbro, Västerhaninge och Anne-Charlotta Leijon, Skärholmen

Mats och Agneta Hansson, en av förbundets revisorer

Inga Pehrsson ordförande i Sveriges största kår i Hässleholm

Anders Nordberg tackar Gunilla Kimura, Insjön

Allan o Gun-Britt Forsberg och Birgitta Derand, Åhus

Kyrkvårdarna heter Kjell Strandberg och Gunnel Larsen Rättvik

Fr v Siv Nilsson, Söderala, Magnus Wittgren, Helsingborg, Ann-Charlott Löfvenberg och Sven Jeppsson, Rödeby

Sven-Erik Huss, Eskilstuna och Britta Fors, Åsbro

Körledaren och organisten Roland Östbom omgiven av delar av Rättviks kyrkokör

Klas och Anita Tufvesson, Björklinge

Ann-Charlotte Carlsson och Ann-Britt Pettersson, Norrköping

Benny Olsson, Borås och Anne-Marie Wigardt, Stockholm

Kerstin Widigsson och Mona Nordmark, Borlänge

Karin Johnsson, Hållsta, KH Sven Trägårdh och Roger Gustafsson, Ringarum

Fr v Ann-Christine Björnlund och Ann-Britt Svensson, Västerlanda

Förbundsrådet 2012 - 2014

Lars Rydje, en äkta dalkarl med rötterna i Blekinge

Stiftsgården i Rättvik

Fr v Lars och Ingrid Falkfors, Hyllinge och Ingrid och Gösta Johansson, Perstorp

Solweig Andersson, Åmål, Sven Eskils, Birgit Larsson, Kristinehamn och Stiftsgårdens vårdräbste Inge Svensson

Ett tydligt inslag i materialet är en strävan efter att se helheten i Bibeln. Vi behöver både GT och NT. I böckerna presenteras eller varvas Nya testamentets böcker med gamla testamentets böcker.

Efter lunch samlades vi till Inspirationssamlingar /Seminarier om "Att växa i tro" / Alla Tiders Bok. Professor teol.dr. Christina Grenholm började med att låta deltagarna tänka till om vilken psalm som de minns bäst - kanske från barndomen, och det var många psalmer som kom med. Verkligheten är krånglig. Traditionerna är viktiga och ger nya perspektiv på tillvaron existentiellt förankrad med uttryck som utvecklar. Alla behövs. Alla kan ha något viktigt att berätta om Gud. Kristen tro är något vi får bära med oss och bäras av. Eviga frågor kräver nya svar.

Teol. lic. Anders Sjöbergs seminarium handlade om Nya testamentets exegetik. Sjöberg som nu frilansar som författare och föreläsare, gjorde en snabb resa genom GT och NT. (se sid 22) Han pekade på kopplingen från GT till NT, om starka ledare och profeter. Han presenterade "Bibeläventyret" som är riktat till barn. Bibelguiden är ett fint komplement till bibelläsningen och ger återklang i vår egen tro och i våra liv. Han anknöt till Matteusevangeliet där första kapitlet börjar med Abraham, judiska folkets stamfader och kopplingen till Jesu undervisning som hänvisar till Moseböckerna.

Både Christina Grenholm och Anders Sjöberg gjorde sina föreläsningar till en aha-upplevelse för åhörarna till att fördjupa sig ytterligare i "Alla Tiders Bok".

Under kvällen blev det festmiddag med bl a hälsningstal och tack till alla som ställt upp på olika sätt under konventet. Underhållning av "Bastanta Tanter" en väljungande kvartett med var sin stämning och tantutstyrsel förgyllde kvällen. Biskop Thomas Söderberg avslutade kvällen med aftonbön innan det var dags att göra kväll.

Fr v Anette Gustafsson, Ringarum, Carl-Eric Abrahamsson, Ing-Britt Markström och Gunnel Lembke, Gränna

Utsikt över Siljan från Stiftsgården

Vilken fantastisk dam Els-Marie Carlegrim

Kyrkoherde Sven Trägårdh, biskop Thomas Söderberg och stiftgårdens föreståndare Nils Åberg

Britt Louise Madsen, Östersund, Beryl Grandell, Eskilstuna, Birgitta Andersson, Borås och Ulla Abrahamsson, Timmele

En riktig dalkulla Margareta Barkevall Lindborg

Gerd o Torbjörn Holmström, Köping och Siv Lapins, Stockholm

Barbro o Bengt Malm, Österbymo och Kerstin Swahnström, Örebro

Göran Johansson, Långaryd och Lena Åkerlund, Stockholm

Annita Ödman, Finland och Margareta Axelsson, Bromma

Lennart och Birgitta Andersson, Borås

Biskop Thomas Söderberg, Västerås stift och Ulla Abrahamsson, Timmele

Bastanta tanter gav anledning till många skratt

Det går undan i svängarna i bästa FBI-stil när Stefan Liljehorn och Roy Carlsson, Oskarshamn är på ingående

Bengt Larsson och Marianne Holmgren, Vingåker

Fr v Eva Larsson, Ingrid och Olle Olsson och Maj-Britt Johansson-samtliga från Särö

Marianne Sundström Örnköldsvik och Ivan Lindström, Bonässund

Fr v Melvin och Annette Ribbing, Karlstad och Ulla och Ingvar Johansson, Älmhult

Nils och Anne-Marie Nilsson, Alingsås

Teol. lic Anders Sjöberg

Kring "Runda bordet" fr v Roland Björn, Jönköping, vår nye förbundssekreterare Leif Lindholm med hustru Els-Marie, Hjo, Martin Ahlqvist och Inga Nordberg, båda från Jönköping

Berit Bergström, Hofors och Hilma Skjöldebrand, Edsbyn

Fr v Britta-Lena Ljungman, Osby tillammans med Norges spänstigaste , snart 90-åring, Kristent mannsarbeits sakfører Odvar Ömland

Fr v Inger Danielsson, Solveig Svedberg, Särö och Stiftskonventsrådets ordf i Göteborgs stift Yngve Lindblom

Sievert och Ulla Gustafsson, Stora Sundby

Söndagen började efter frukost med morgonbön ute i det fria utanför Stiftsgården. Förböns- och sändningsmessa i Rättviks kyrka. Biskop Thomas Söderberg predikade och vi samlades slutligen på kyrkbacken för ett kort samtal med varandra.

Den traditionella söndagsutflykten gick denna gång först till Falu koppargruva där vi fick en filmvisning och sedan en buss-tur där vi fick se "Stora stöten", ett enormt dagbrott på 100 meters djup. Det var imponerande att se. Därefter blev det busstur igen till Carl Larssons Sunne där vi först , i mindre grupper, besökte hans hem och ateljé. En naturskön plats där det inte var någon plåga att gå omkring och vänta på sin tur. Så till sist en lättare måltid där vi äntligen fick chansen att sitta och prata lite i lugn och ro.

Så var Rikskonventet över för denna gång. Ett från början till slut lyckat Rikskonvent. Rättvik har länge varit en plats där man anade att det skulle bli fint att vara. Vi blev inte missnöjda. Det blev lyckat, över förväntan och vi säger tusen tack till Rättviks församling och alla som har lagt ner tankar och arbete för att vi alla skulle få ett minne för livet.

Margot och Tord Olsson, Alingsås

Rolf Strandman med barnbarnet Victor Olofsson från Skellefteå

Carl-Gösta Skjöldebrand, Edsbyn och Ingrid Andersson, Hofors

Ragnhild Pohanka, Borlänge och en "lekmannaveteran" av klass-Gunvor Bernardsson, Uppsala

Birgitta Andersson, Borås och Stefan Ljungman, Osby

Ragnhild och Evert Josefsson från Viskafors

FÖRBUNDSRÅDET 2012 - 2014

Stiftens valda representanter till lekmanaförbundets beslutande råd

Roger Karlsson, Uppsala stift

Roger Gustafsson Linköpings stift

Anders Åström, Skara stift

Beryl Grandell, Strängnäs stift

Lars Rydje, Västerås stift

Kerstin Göransson, Västervik stift

Ann-Charlott Löfvenberg, Lunds stift

Yngve Lindblom, Göteborgs stift

Birgit Larsson, Karlstads stift

Fritz Pettersson Härnösands stift

Sonja Bäckström, Luleå stift

Göran Pettersson, Stockholms stift

ARBETSUTSKOTTET

2012 - 2014

*Anders Nordberg
Ordförande*

*Kjell Aggefors
1:e vice ordförande*

*Birgitta Ericsson Löfgren
2:e vice ordförande*

*Leif Lundholm
Sekreterare*

*Marie Nederman
vice sekreterare*

*Juhani Ahonen
Kassör*

Jag hade det hedervärda uppdraget att inledningstala vid konventet i Rättvik i augusti. Ett möte för och med lekmän under temat *Att växa i tro* inspirerade mig till att reflektera kring hur lekman-naskapet kan utvecklas tillsammans med andlig vägledning.

Att växa i tro

Kyrkans uppgift är att göra människor till lärjungar och församlingarna skall vara växtplatser och miljöer där människor kan få utvecklas och fördjupa sin andlighet. Det kan tyckas självklart, men det är inte alltid så lätt att få det att fungera i vardagen. Det behövs förebilder och vägledare och just där jag tror att frivilliga/lekfolk har en viktig roll. Det förutsätter en kyrka som beredd att ge idealitet och frivillighet utrymme och en kyrka som räknar med myndiga kyrko-tillhöriga som får ta ansvar. Därför måste vi ständigt påminna varandra och återer-övra insikten att frivilligheten är en konstituerande del av kyrkan. Poängen är inte att vi i ned-

dragningstider och av ekonomiska skäl ska återupprätta frivilligheten, utan att vi av teologiska och ideologiska skäl tror att det är framtidsvägen.

Dag Hammarskjöld skriver i ett av sina vägmärken *Den längsta resan är resan inåt*. Livets vandring är en resa in mot de okända djupen – varje dag och varje stund och i mitt perspektiv tar resan inte slut när livet slutar. Denna inre resa betyder ständiga uppbrott, att våga släppa det trygga och invanda och röra sig mot en oviss framtid utan garantier och säkerhet. Människor långt utanför kyrkan är nyfikna på andlighet; de söker, vill veta mer och vill pröva på. Vi som kyrka har lång erfarenhet av andlighet och att växa i tron. Jag tror att lekmän gör, men kan göra en ännu större insats i att vägleda människor i deras sökande och stötta dem i deras längtan att få växa i tron. Det förutsätter att man arbetar med sin egen andlighet, precis som konventet i Rättvik inbjöd till.

Andlighet är en stark kraft, som kan för- på ändra människor, förflytta berg och rasera de murar vi byggt kring oss själva. Jag vet att andlighet kan se ut många olika sätt och det finns många andliga vägar och förhoppningsvis finner vi alla vår egen väg, förr eller senare. Vi behöver lära oss att tala om andliga ting, så att vi kan ge ord åt dem och dela med varandra. Andlighet är relation. Att finna sig själv på gott och ont är att finna

Gud. Mötet med Gud i vårt inre blir samtidigt upptäckten att vi hör samman med andra människor och med skapelsen.

Det är två hjälpmedel som har betydelse oerhört mycket min andliga utveckling och delvis hör de ihop. Det är *Kyrkoåret*, som är välkänt för oss och *Andlig vägledning* – inte så välkänt.

Vi är alla bekanta med kyrkoåret och de olika utvalda bibeltexterna. Självklart vet alla vi kyrkbänksnötare att varje helgdag har ett tema som överskrift för söndagen och veckan som kommer. Alla dessa ämnen ger sammantaget en fullödlig bild av det kristna andliga livet. Här finns så mycket fördjupning för att växa i tron och kyrkoåret är mycket mer användbart än bara i våra gudstjänster. Här ett exempel: På söndag är överskriften *Tro och liv*. Tänk er nu att använda detta tema, och se och tolka hela veckan genom rastret tro och liv. Vad upplever vi och hur påverkar det oss, vad händer med vår syn på samhället, medmännis-

kan och oss själva? Hur finns Gud med i vår vecka av tro och liv?

Tron och tilliten hämtar kraft ur olika källor; bön, samtal erfarenheter och berättelser. För mig har just bibelberättelser blivit ett viktigt sätt att upptäcka och förstå mig själv och livet bättre. När jag läser en bibelberättelse – som självklart inte handlar om mig - väcks ofta ett igenkännande, jag berörs, någonting talar till min erfarenhet, till mina livsfrågor och då blir berättelsen sann – inte historiskt, men den blir relevant för mig och den ger mig tolkningsmönster för livet.

Jag hade turen att på 90-talet komma med i ett nätverk kring *Andlig vägledning*. Vi drevs av att finna nya former för att möta den längtan efter andlighet som människor uttryckte. Många inom kyrkan oroade sig över sekulariseringen, men positivt uttryckt betyder ju ordet att människor avsäger sig påtvingade auktoriteter och själva tar ansvar för sin andlighet. Vi förstod att samtalet var viktigt. Behovet av sökande och av andliga samtal har ständigt ökat. I London fann vi en metod som utvecklats av anglikanska kyrkan, men med rötterna i den spiritualitet som grundlagts av Ignatius de Loyola. Den var ekumenisk och det var främst lekmän(!) som utbildades till vägledare. För oss som tillhörde den evangelisk lutherska bebyggelsen var det spännande att se hur denna skapare av jesuitorden verkade så bekant med

moderna begrepp. Utgångspunkten är att alla människor har möjlighet till andligt liv. Gud verkar inom oss och vi kan alla bli medvetna om vår andlighet. Inte genom att söka än här och där efter Gud i olika andliga riktningar, utan att bli medveten om Guds närvaro i mitt liv. Det är i det vardagliga livet som vi på ett särskilt sätt möter den Gud som skapar, befriar och ger liv. Den ignatianska traditionen med andlig vägledning syftar till att hjälpa oss att urskilja Guds handlande i våra liv. Och att leva det liv som är mitt och acceptera det. Metodiken är att dela; att dela tankar, upplevelser, inte minst känslor kring sorg och glädje – kring det som är välsignat och det som lever bland skuggorna. Därför kan vi lära oss att bejaka vår andlighet och tillhörighet till Skaparen även när livet går sönder. Jag kan se bakåt i mitt liv, upptäcka Guds närvaro och lära mig förstå mina vägval och mitt handlande i olika tider. Och se framåt och våga lita till att mitt andliga

liv bär. En viktig del i denna form av andlighet är att ge tid till reflektion och att lita till sitt hjärta och till sina känslor. Andlig vägledning finns idag som en rörelse inom vår kyrka och som fler och fler kommer i kontakt med.

Medarbetare i Härnösands stift har gett ut en introduktion till *Andlig vägledning i ignatiansk anda* (Verbum 2009) med förord av biskopen Tony Guldbrandzén, som tidigare ingick i vårt stockholmska nätverk. Här beskrivs hur vi kan lära oss att urskilja Guds vilja i våra liv, hur man kan avsluta sin dag och läsa bibelberättelser med lyssnande och innerlighet.

Denna metod för samtal och för andlig vägledning har lärt mig är att lita till gudsrelationen i mitt inre, till min intuition, och till mina känslor. Och att låta Gud få bli den bärande kraften inifrån.

Margarethe Isberg
domprost i Västerås stift